

[Handelsministeren.]

del af det, man laaner, faar man ikke udbetalt. Man skal forrente de fire Fjerdedele, mens man kun faar udbetalt de tre Fjerdedele. Saa spurgte den ærede Ordfører: hvorfor er Obligationskurserne faldet ogsaa førend i Gaar og i Dag? Ja, det er de, fordi der stadig har været Uro om dette Spørgsmaal. Det er de, fordi Uroen har bredt sig, fordi man vidste, at Det konservative Folkeparti lige fra den første Dag og til Dato har agiteret imod den Rentepolitik, som har været ført, og fordi man vidste, at de Konservative vilde benytte en hvilken som helst Lejlighed til at træde virksomt op sammen med Venstre for endelig at faa denne Rentepolitik af Vejen. Det er jo det, der er sket nu. Man har i og for sig bedømt Situationen rigtigt. Fordi man vidste, at der ogsaa i Venstre var Kræfter i Bevægelse mod denne Politik, og fordi man vidste, at Venstres Sparekasserepræsentanter rundt omkring i Landet var imod den, har Obligationskurserne ikke kunnet holdes paa et rimeligt Niveau. Man har frygtet for det, der nu er ved at udfolde sig.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om jeg troede, at det var muligt stadig at holde Indlaansrenten i Banker og Sparekasser nede. Nej, over for en uenig Rigsdag, over for en vedholdende Agitation af et stort Mindretal i Folketinget og et Fler-tal i dette høje Ting og over for en vedholdende Agitation i Pressen, en Agitation, der gaar ud paa at mistænkeliggøre Regeringens Politik, over for alt dette er det umuligt at holde Indlaansrenten i Banker og Sparekasser nede og dermed Udlaansrenten. Det er det, der nu viser sig i al sin Tydelighed. Nu staar vi ved Udfoldelsen af Virkningerne af den vedholdende Agitation, der er ført gennem mange Maaneder for at forstyrre Regeringens Arbejde for at skaffe billige Pengemidler og for at faa konverteret. Intet andet Sted i Verden mig bekendt har man behandlet Konverteringspørgsmaalet paa den Maade, hvorpaa de Konservative og Venstre, navnlig Venstre, har behandlet Konverteringspørgsmaalet her i Landet. Først kræver man billige Pengemidler til Erhvervene, først er man med til at opstille Betingelser for, at man kan medvirke til Konverteringen, og søger at faa disse Betingelser omsat i positiv Lovgivningsarbejde, og aldrig saa snart er det gjort, og aldrig saa snart har Regeringen begyndt paa at sætte Konverteringsarbejdet i Gang, før dette mistænkeliggøres. Nej, andre Steder i Verden, hvor

man har villet konvertere og ogsaa har konverteret, har man gjort det hurtigt og i Enighed. Ellers lader det sig ikke gøre.

Nu siges der, at man vil tømme Banker og Sparekasser. Det har man sagt hele Tiden, lige siden Rentebestemmelserne blev vedtaget. Men hvad viser de virkelige Forhold? Ja, i de tre københavnske Hovedbanker var i Marts 1934 Indlaansmidlerne 919 Mill. Kr., og i Marts 1935 var de 962 Mill. Kr. I de øvrige Banker var de i Marts Maaned 1934 1 044 Mill. Kr. og i Marts 1935 1 063 Mill. Kr. Tilsammen var Indlaansmidlerne i Marts 1934 1 963 Mill. Kr., i Marts 1935 2 000 025 000 Kr. Det tyder jo ikke paa, at Pengeinstitutterne tømmes for deres Indlaansmidler, fordi Renten er blevet sat ned. Men heller ikke for Sparekassernes Vedkommende kan man sige, at de er tømt for deres Indskudsmidler. Naar vi tager Rentetilskrivningen i Betragtning, er Indskuddene i Sparekasserne i samme Tidsrum steget med 1 200 000 Kr. Og er der endelig en Sparekasse her i Landet, som har haft Likviditetsvanskeligheder, har der været raadet Bod derpaa gennem Krisefondens Bestemmelse om, at der kunde stilles Midler til Raadighed for saadanne Sparekasser — det kunde der for saa vidt ogsaa for andre Pengeinstitutter gennem Indskud fra Krisefonden i de paagældende Institutter. Al den Agitation, der saaledes er rettet mod Rentesaankningsbestræbelserne, ud fra den Betragtning at Banker og Sparekasser ikke vilde kunne holde til det, har i Virkeligheden været fuldkommen ved Siden af og har ikke haft noget Holdepunkt i Virkeligheden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Underændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 38 Stemmer mod 31.

Underændringsforslag Nr. 2 betragtedes som

forkastet med samme Stemmetal som Underændringsforslag Nr. 1.

Underændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 38 Stemmer mod 31.

Underændringsforslag Nr. 4 betragtedes som

forkastet med samme Stemmetal som Underændringsforslag Nr. 3.